

Ítróttur

Nýggji venjarin er avhildin av øllum

Hann er fullroyndur í altjóða fótbólta og dugir væl at nýta royndirnar í góðari blanding við frálík menniskjalig eyðkenni

Allan Simonsen er væl kent navn í altjóða fótbólta. Í meiri enn 20 ár hevur hann verið á europeiska fótbólts-pallinum, og í stórum fótbóltsjóðum sum Týskalandi, Spania og Onglandi kenna tey hann sum ein av teirra.

Venjaratíðin hevur ikki verið serliga long, men eingin ivi er í, at hann hevur møguleika at gerast venjari í stórum feløgum í útláðinum. At hann ikki longu í summar fer í starv aðra staðni skyldast einum av hansara menniskjaligu eyðkennum – ábyrgdarkensla og solidaritetur.

Tá danska landskappingin verður liðug í juni, rennur galdandi venjarasáttmálin við Vejle út, og tað hevur ikki skortað upp á tilbøð frá útláðinum. Men Allan hevur undirskrivað nýggjan sáttmála við Vejle. Hann er í ferð við at mynda lið, sum hevur møguleika fyri aftur at fáa barndómsfelagið millum tey fremstu í Danmark, og tað arbeiðið verður ikki slept í hálvum gekki.

Skútan er vend

Allan Simonsen gjørdist venjari í Vejle í 1991 júst um tað mundi, tá teir vóru í Gundadali og leiktu móti landsliðinum í sambandi við, at graslíkisvøllurin í Sørvági skuldi takast í nýtslu.

Tað skuldi stórt áráði til at taka við ábyrgdini í Vejle tá. Felagið var eftir smarta professionella roynd hjá fyra stórkeymmonnum illa fyri figgarliga. Seglini máttu minkast, og ein rúgvja av leikarum mynstrað av og fóru til onnur feløg. Tá teir byrjaðu eftir summarfríðina í 1992 vóru bara tveir liðs leikarar eftir, og roknað varð við, at Vejle, sum í feiri trítíðir hevur verið millum tað besta í dansku fótbólta, skuldi glíða pára burtur ímillum.

Men við einum manni við endan, ið hevði kenslur fyri felagnum og sum hevði

dyggar royndir, sum eisini í mótgongd kundu bera, fóru teir til verka, og nú eru teir um at hava fótað sær. Um ein mánaða verður farið upp í sjeyti árinu ikki var sjálfvøllur, at útlendsk feløg góvu dansku leikarum fri til landsdystir, hevur hildið manninum, sum í meiri enn 10 ár var sjálfvøllur til hvønn dyst, burtur frá fleiri dystum.

Harður skúli

Allan Simonsen er 41 ára gamal. Hann er føddur 15. desember 1952, og hann

hefur leikt 56 landsdystir og skotið 21 mál fyri Danmark. Dystartalið kundi verið nógv hægri, men skaðar og so tað, at tað langt upp í sjeyti árinu ikki var sjálfvøllur, at útlendsk feløg góvu dansku leikarum fri til landsdystir, hevur hildið manninum, sum í meiri enn 10 ár var sjálfvøllur til hvønn dyst, burtur frá fleiri dystum.

Hann var fyrstu ferð á landsliðinum í Reykjavík 3. juli 1972, har hann skoraði

tvær ferðir í 5–2 sigrinum á Íslandi. Talan var um fyrirreikingardyst til OL leikmar í München, har hann fyrstu ferð var á altjóða pallinum. Serliga móti amatør liðnum hjá Brasilia gjørdi hann vart við. Danmark vann 3–2, og Allan skoraði tvær ferðir, aðru ferð við høvðinum!

Eftir OL keypti Borussia Mönchengladbach snillingin. Í hálvannað ár stríddist Allan, áðrenn hann kom á liðið. Fleiri ferð var

um reppið at hann gavst, men hann treiskaðist, og tá tað glapp gekk sum eftir ánni. Í 1977 varð hann kosin besti leikari í Europa, og síðani vóru tað árin í Barcelona, har hurlivasin alla tíðina var stóru. Leikararnir arbeiddu undir stórum trýsti, tí tað alla tíðina varð roknað við fram úr úrslitum. Allan var við til at vinna nógv, men í 1982 flutti hann bráðliga til Charlton í ensku 2. deild.

Har var hann nakrar mánaðir. Hann var nógv skaddur, men stóð seg væl, tá hann var á liðnum.

Mest nyttu á landsliðnum

Fleiri mettu, at Allan var útslitin, tá hann aftur kom til Vejle, men alikavæl var áhugin fyri størstu dansku fótbóltsstjórnum nakrantíð ógvuliga stóru. So nógv fólk kom til dystirnar hjá Vejle, at tað kom fyri fleiri ferðir, at neyðugt var at útseta, tí bíðirøðirnar við inn-gongdirnar vóru so langar.

Eitt av lyndiseyðkennum hjá lítila manninum er, at hann roynir eftir stórum avbjóðingum. Tað man vera størsta orsøkin til, at hann hevur tikið av FSF tilbøðnum. Avbjóðingar hevði hann havt fleiri av úti í Europa, og hann átók sær nýggjar, tá hann kom aftur til Danmarkar.

Sepp Piontek hevði hesa tíðina rættiliga fingið tamarhald á landsliðnum, og Allan Simonsen var týðningarmikil liður. Hann leikti betri á landsliðnum enn nakrantíð, og var ein av høvuðskreftunum í stríðnum at koma til EM endaumfarið í Fraklandi, t.d. standa 1–0 sigurin á Wembley og 2–0 sigurin í Grikkalandi á heysti 1983 ljóslivandi fyri teimum, sum sóu.

Endaspælið í Fraklandi skuldi verða krúnan á størum fótbóltsverki, men longu í fyrsta dystinum

breyt fyrrverandi álopsleikarin, sum nú var vorðin miðvallargeneralur beinið, og hóast Allan kom aftur á landsliðið og m.a. var við í Mexico í 1986, so gjørdist hann ongan tíð hin sami á vøllinum.

Hummel og veteranarnir

Umframt fótbólta, so nýtti Allan stóran part av síni tíð til fyrirkoma Hummel, sum var dansk og framleiddi ítróttarútgjerd. Tað var í sambandi við klædnaavtaluna hjá FSF við Hummel, tá landsliðið fór upp í EM undankappingina í 1990, at Allan Simonsen fyrri ferð kom til Føroya. Hann umboðaði Hummel yvir fyri FSF alla tíðina, til Hummel kom í stóra figgarliga kreppu, og landsliðið tók stóð nakið eitt tíðarskeið.

Síðani tá er Hummel endurreist, og Allan eigur framvegis í og tekur sær við hvørt av uppgávum fyri teir.

Fyrsta ferðin Allan Simonsen var í holt við føroyska landsliðið var í 1989, tá dansku veteranarnir vitjaðu her. Tá var hann við í 0–0 dystinum í Gundadali og 3–3 dystinum á graslíkunum á Svagaskarði. Tað eru fáir av føroysku leikarunum, sum vóru við tá, ið framvegis kunnu roknaast sum landsliðslevni.

Tá Allan gavst sum aktivur, var tað sjálvsagt, at hann fór venjaravegin. Vejle helt seg hava brúk fyri honum, og ábyrgdarkenslan og hugurin hjá Allani bóru á sama borðið. Fyrst var hann venjari hjá Danmarksseriuliðnum og hjálparvenjari, og seinna varð hann høvuðsvenjari. Nú hevur hann áttikið sær nýggja uppgávu. Bæði við uppgávuni í Vejle og hesi nýggju uppgávuni við føroyska fótbóltslandsliðnum ynskja vit honum alt tað besta!

-nn-

Harðari leikbann fyri gulu kortini

Aðalfundurin hjá FSF samtykti leygdagin einmælt, at tað leikbannið fyri spælara, ið fáa gult kort í landskappingini, skal verða harðari.

Kortini skulu nú trý gul kort til, áðrenn ein spælari fær ein dag leikbann. Men fyri tey næstu tvey kortini er

ein dagur í leikbanni, og so er tað, at leikbannið gerst harðari.

Um spælari so fær eitt afturat, fær hann fyrstu ferð ein dag og aðru ferð tveir dagar. Um kortini gerast enn fleiri í tali, skal kappingarnevndin í hvørjum einstøkum fótitaða stöðu. hj.